

denne Ordning, indtil den kunde have fundet Sted i Forbindelse med den forventede Ordning af Rets- og Administrationsforholdene i det Hele. — Hertil skal jeg indskrænke mig med Hensyn til Lovforslaget i dets Almindelighed.

Jeg har ikke noget specielt Kald eller nogen Opfordring til at udtale mig med Hensyn til Fleertallet af de her omhandlede Communer, til hvilke jeg kun har det almindelige Kjendskab, som de Fleste kunne have. Det er muligt, at de kunne passe saaledes sammen, at de kunne bringes ind under Loven, og maaffee vil denne kunne være passende for dem, som den er; ialtfald vil det ikke være mig, men andre Medlemmer, som nærmest ere kalbde til at udtale sig herom. Derimod kan jeg ikke nægte, at det er min fulde Overbeviisning, at Lovens Anvendelse paa Frederiksberg vil være aldeles urigtig, skadelig og stridende imod den Tanke, som vel maa ligge til Grund for den. De communale Forhold paa Frederiksberg ere som bekjendt ikke ordnede ved noget Regulativ, men de ere fastslaaede ved en Lov, som er gaaet gennem Rigsdagen efter meget udførlige og gennemgribende Forhandlinger, og som udkom under 29de December 1857. Jeg vil haabe, at det ærede Thing vil tillade mig, at dvæle nogle Diebliffe ved denne Lov. Det vil erindres, at den havde to, men dog meget nær sammenhængende Formaal, for det Første det, at tilvejebringe en Adskillelse af den Forbindelse, der havde fundet Sted mellem Hvidovre Sogn og Frederiksbergby — en Forbindelse, der var saa urimelig og havde vilst saa mange ubehagelige Følger under de Forhold, som senere vare fremtraadte, at man kan sige, der var fuldstændig Enighed om, at Adskillelsen var det Rette — men ved Siden deraf havde Loven ogsaa det Formaal at give Bestemmelser om en særegen Ordning for den saaledes fraskilte Frederiksberg Commune. Jeg skal tillade mig meget kort at antyde Hovedtrækkene i denne Ordning, og jeg formener, at det af dette Billede vil fremgaae aldeles klart for Thinget, hvorledes Forholdet maa bedømmes. Det bestemtes, at der for Frederiksberg skulde vælges en særegen communal Repræsentation, og

at Birkedommeren paa Kjøbenhavns Amts søndre Birk ved Siden af den skulde fungere som et Slags Magistrat eller Borgemeester. Det blev imidlertid allerede dengang fuldeligt erkjendt, at det vilde være ikke blot misligt, men uoverkommeligt for denne Embedsmand, at deeltage som Formand i alle de forskjellige Forretninger og Anliggender, som henhørte under Kommunen og dermed stod det netop i Forbindelse, at man i et Par af de sidste Paragrapher i Loven udtrykkeligt bestemte, at saavel alle Fattigvæsenetsager som alle Skolesager ikke skulde høre under Kommuneraadet, men skulde henvises til særlige Commissioner, hvorefter Formanden ikke var Medlem, og hvormed han ikke havde Noget at gjøre. Dette med Hensyn til Stillingen for den saaledes tilveiebragte Communalbestyrelse i dens Indre og med Hensyn til den underliggende Commune. Med Hensyn til hele dens oeconomicke Virksomhed og dens Stilling udefter til andre Autoriteter skal jeg bemærke, at ogsaa Bestemmelserne derom bleve givne meget klart og bestemt, nemlig i §§ 16 og 17. Der udtaltes i disse Paragrapher, at det med Hensyn til alle de Udgifter og Anliggender, som paahvilede Amtets eller Jurisdictionens Beboere i det Hele, med Hensyn til Alt, hvad der vedrørte Forholdene til Amtsrepartitionssonden, Amtsfattiggassen osv., skulde forblive ved de gjældende Regler. Med Hensyn til det øvrige Omraade af den oeconomicke Virksomhed og navnlig med Hensyn til det Omraade, som egentlig var Hovedgrunden til, at man overhovedet gif ind paa en ny Ordning for Kommunen, nemlig, som det ogsaa udtrykkelig udtales i Loven selv, alle saadanne Foranstaltninger og Udgifter, som staae i Forbindelse med denne Communes særegne locale Forhold og Tidens Fordringer, der her paa en særlig Maade gjøre sig gjældende, saaledes Alt hvad der angaaer Gader, Belysning, Vægtene og det Slags Anliggender, der høre til en Kjøbstads Fornødenheder — med Hensyn til hele dette Omraade skulde derimod Frederiksberg ingenlunde blive staaende som en Commune i Forhold til Amtsrådet, men henlægges under Indenrigsministeriet, i alt Fald med Amtmanden som Medlem. Saaledes var Hovedtrækkene i den Stilling, der da blev